

עין משפט
גר מצות

הנהגות הב"ח

הנהגות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

צפירתה דלא אפתח. יש
לא שאמר שנייה שעדיין
לא ילדה, כלומר לא
נפתחה רחמה. יש ואמר
עופות שמנות שלא ילדו.
שכר המזיז איה ביה
שערי, המזיז האדומי, אין
יכנס של אדום מחמיץ
עוד שנהגים בו שעורים.
פירוש תמר דפורצני אחר
פוסטקין העובים נהנה
מים על התרועים שנים
שלש ימים, ואחר כן חוטט
בם ענבים. הפה דשפירזיל לא
שיש בתוכן מים, אבל אין
שכר המזיז ויהיה בגרוה קמ
משהו.

דמדידא. קולת: דלפירא דלא אפסא. עו שלא יגדה: **עמיא עמיא.** יסן של שלש שנים: **כל דמעלי.** לחולי זה קשה לזה המועיל ללך קשה לעמים או לחדד מתחלוצי שאר העברים: **וגניבלא.** ויגניב: **דרמו ביה מן שער.** לשחית לחוכו מן השער כגון שכן שלנו ועושין שכן ביה מן שער: **שער המדי.** לפי שאלו שאלו

יִרְאֵהוּ דְלֵא אַפְתָּה יִין
לִי דְמוֹעִלִי לְהֵא קֶשֶׁה
לִי לְהֵא בֵּר מִזְנוּגְבִּילֵא
אֵא וּפַת נְקִיָּה וּבִשְׁר
לִי גּוֹפִיָּה: שְׂכֵר הַמֶּדִּי:
חֻמוּמִין הָאֲדוּמִין: דְּשֵׁרו
בְּתַחֲלָה ^ע(בֵּר יִצְחָק) בְּתַחֲלָה
מִיְהוּדָה לֵא הִיָּה יָנִים
מִיְהוּדִין לְחֻבְרֵי יְנוּבָה:

אמלאה הפרצה. וישא דקרא יען
אמרה זור לירושלים האלו וגו' אמלא
מן חורבנה של ירושלים וזור מאדום
היא: ואלס אמלא יאמץ. כשעשו
גבור יעקב חלץ אין מלכות שמים
מתקיים יחד: פסד. כופ"ט. לפי שהין
היה טוב ואילו מחמין וקטם חומץ שלים
היו חמץ חלץ: ועכשיו. צטל טעם
היו וזממל להחמין: פסור. מלשאר
שאר אין חלץ אמלא מים שלא אמלא

כדי מדרו ואע"ג דחזוניה ועטמיה
חמרה קיוסא דסירה ענלמא הוא
דעיל ציה: ורבי יהודה מחייב. דליל
דתר חזוניה ועטמיה: הכי קאמר.
מחזוניה קיימא לא נחשדו עמי הארץ
מלעשר את החמדה לפי שאינו חשוב
בעיניהם לסיפק הלוקחה ממנו פטור
מן הדמאי: ואי בעימי אינא נחשדו.
ורבי יהודה במחזוניה קיימא טעמיה
משום דפטור אפי' ממעשר דמי
ובחמד פטור לא חאמר שומעני ורבי

בחדלונן יהוה ממחנך ומרמסם ללאחר
זמן כיון שהסוס והיטו תמד וילת ביה
אלה קיוהא דפירא ויהא דקתרי' ביה
יהודה מחייב דברוואק שנותנין
בשמרים מים יהוה ונני תמד ביהוה
מחייב ד' יהודה אע"ג דלן תמא אלן
דני שדמו לפי שמרים שחורין

וְסִמְנֵיךָ. שלא מטעה מאן אחר חֲטִי וּמֵאֵן אֲחֵר שְׁעִיר: **סִמְנֵיךָ** **סִמְנֵיךָ** **סִמְנֵיךָ**. כִּי שִׁמּוֹ כֵּן כְּדֹמֵינִי (בְּחֻמּוֹת) (ב"ח דף סו:)
וְיֹסֵף אֲחֵר שְׁעִיר שֶׁנִּי כְּמִינֵי יִחֵד: **לֵךְ** **לֵךְ**. שְׁרִיר אֲחֵר יִחֵד:
מִרְפֵּי יִחֵד. מִשְׁלֹשֵׁי וְדִרְפֵּי קָמִיט **יִחֵד**. לִמֵּי שִׁיט לֵי שִׁלְשֹׁל
לְדִבְעוֹת יִחֵד. לֵב. כִּרְכֵּי: **סִמְנֵיךָ** **סִמְנֵיךָ** **סִמְנֵיךָ**. וְהִרְעִינֵי
לְשׁוֹת עֵבֶר וְדִרְכֵּן לֵחֵם הֵם קָמֵט לֵב שִׁפּוֹן. וְלִקְטוּם מִפְּרֵס אֲרֵא
שְׁוִירֵיהֶן לִבְנוֹת סוֹפֵרִים מְלֻמְדֵי חִינוּקוֹת שֶׁהֵן עֲנִיִּים וּמִטְפִּילֵן שֶׁל
לְשׁוֹן מִטְפֵּלִים וּמְדִבִּיק אֲחֵר דִּבְרֵי אִוִּי אִוִּי קוֹלֵת עַל בְּשָׂרָה לְהַשְׁדִּי
מִמֵּי מִדְיָה שֶׁנִּי בְּהֵם הֶלְרִיכִין לֵבֵל אֲדָם בִּין אֲחֵר בִּין לֹא אֲחֵר
נִי רֵאִיו אֲלֵל לִבְעִיִּים וְקוֹלֵן שֶׁל סוֹפֵרִים וְעִמְמִין שֶׁל נִחְמוּמִין. נִי
חֵל וְשָׂרָה וְבִשְׁמֵים שְׁמוֹת זְנוּאֲרִיכִין לְהִרְחֵם וּמֵאֵי חֲמֵן אִירָא:
שְׁנֵי

הא בררוקא והא ברפורציני. והא דלמרינן שמקומו מן המד
היינו מתחדש דפורציני אבל דרווקי טוב מאד ואינן נעשים
לעולם חומץ: **וסימניך** סימני. בצמח אשה יולאה (שבת סו.)
גבי הקיטע יולא בקב שלו רבי יוסי אוסר גרסינן וסימניך סמ"ך
סמ"ך הוא סימן טוב יותר והכל
לא מנא למריה הכי משום דשערי
צ"ל נמי:

טיפוסול ש"ב בנ"ז עשרה: "ואת אל"כ היינו (א) תכשירו נשים ומיני הר"י דאורני"ש דהכא מיירי בפנים של מעלה (ו) דלא חזים כל כך כשטופלים על פניהם ותכשירו נשים היינו בפנים של מטה שטופלים להסיר השער דמאס טפי: למה

ויהי קורין אותו חומץ סתם ועכשיו אין יינם של אדומים
לחבוך שעורין וקורין אותו חומץ האדומים לקיים מה
ש'אם מלאה זו חרבה זו ואם מלאה זו חרבה זו רב נחמן
ג'לאם מלאם יאמץ תניא אמר רבי יהודה ביהודה ב'
מעם הארץ אינו צריך לעשר מפני שחוקה אינו בא
הלוקח חומץ מעם הארץ צריך לעשר שחוקתו אינו בא
יהודה תמד לאו בר עשורי הוא והא' (תניא) ^אהמתמ
כדי מדרתו פטור ורבי יהודה מחייב הכי קאמר לא
התמד או בעית אימא נחשדו ולא קשיא הא "בדרווקו
המצרי וכו'": מאי זיתוס המצרי "תנא רב יוסף תלתא
ותלתא מלאה רב פפא מפיק שערי ומעילי חטי וסימני
להו וסחני להו ושתו להו" ^במדריכא ועד עצרתא
מקמי ליה לחולה לאשה עוברת סכנתא: חומץ
תרגמו מיא דחיורי דצבעי כהו לבא: ^גועמילן של מ'
שלא הביאה שליש שמניחה על פי קדירה ושואבת הוז'
וכו': הכא תרגומא פרוורא דאושכפי רב שימי מחוזנא
בנות עשירים שמשיירות אותו לבנות עניים איני והא'
מיני מדינה ושלשה מיני אומנות ואי אמרת טיפולן
מיני אומנות איכא ואלא מאי פרוורא דאושכפי אמר
של סופרים קולן של רצענין מיבעיא ליה אמר רב
דאושכפי ^דומאי קרי ליה קולן של סופרים דסו'
ניירותיהן: רבי אליעזר אומר אף תכשיטי נשים וכו'!
דעתך אלא אימא אף טיפולי נשים דאמר רב יהודה

מערבד בו ומן המים נשאר בשמים: קורעמי. מוריק"א קר"ג
סמ"ד רב יוסף שיש סמ"ך בשמו אמר שער: לישנא אחרינא
 ואי אבדיהו בסיני קנה וסם כלי זה יהא סימן לגירסא זו דר
 מדכחא ועד עלרשא. מפסח ועד עזרת: דקמיט. עלזר מנקב
 מעזרי: סכנחא. שמשלל יותר מדאי: מיל דחורא. מי סוכי
 מדבקין בו את העור שמתחלק לשנים או מדבקין שתי עורות יחד
 של סופרים: מיופון של כנות עשירים. שהיא של כולה משיירות
 כנות עניים לא תזיל למימר דעניות אין להן כולה אללא סיד. טיפוס
 השער: ויאמר ר' חייא. הידי סימנא בתי דמתי? ואמר ר' חייא
 שהי לתלמיא לא לפרוה עשירי כותם שבר וסומן ויחוס אלל וזמן
 עשיר מעשבים"א דבק שקורין גלו"ד: דכשטיני גשים. הוא

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בן אדם יגן אשר
אמרה צר על ירושלים
האח נשברה דלתות
העמים נסבה אלי
אמלאה החרבה:

2. ואמר יי' לה שני גוים
בבטן ושני לאמים
שמעין יפרדו ועבד
ממלם יאמן ורב יעבד
צער:

בראשית כה כג

לעזי רש"י

זינובר"א [זינובר"א].
 זנוויל.
 בופי"ט. יין הנעשה
 משמרים (בעל איכות
 גרועה).
 מוזיקאי קרויג [קרויג].
 תרע.
 סב"א [סב"א]. עיר
 ארום.
 גלוי"ד. רבך חזק.

מוסף רש"י

[illegible]